

Endurskoðendur séu tveir, kjörnir sinn af hvoru búnaðarfélagi til eins árs í senn. Þeir skulu kynna sér reksturinn sem bezt, og hafa eftirlit með starfrækslu stjórnarinnar í hvívetna. Varaendurskoðendur skal kjósa á sama hátt.

VII. KAFLI

Um breyting samþykktá og hvernig samþykkt verði úr gildi felld.

21. gr.

Tillögur, er fram kunna að koma til breytinga á samþykkt þessari, skulu lagðar fyrir aðalfund. Samþykki aðalfundur breytingarnar með að minnsta kosti $\frac{3}{5}$ atkvæðishærra fulltrúa, skal stjórn félagsins senda breytingarnar Búnaðarfélagi Íslands, er leitar staðfestingar landbúnaðarráðherra á þeim.

22. gr.

Samþykktir þessar má því aðeins úr gildi, að aðalfundur félagsins samþykki það með $\frac{3}{4}$ greiddra atkvæða, enda komi samþykki landbúnaðarráðherra til.

23. gr.

Nú verður félagið leyst upp og skal þá öllum eignum þess skipt á milli Búnaðarfélaga Saurbæjar- og Hrafnagilshreppa í sömu hlutföllum og félagin greiddu stofnfjárframlagið í upphafi.

24. gr.

Með brot á samþykkt þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

25. gr.

Samþykkt þessi gengur í gildi, er hún hefur verið staðfest af landbúnaðarráðherra.

Samþykkt þessi, sem er sett samkvæmt lögum nr. 7 12. janúar 1945, um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum, og reglugerð um jarðræktarsamþykktir frá 20. febrúar 1946, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 24. febrúar 1947.

Bjarni Ásgeirsson.

Árni G. Eylands.

JARÐRÆKTARSAMÞYKKT

fyrir Ræktunarsamband Landeyja.

Búnaðarfélagin í Austur- og Vestur-Landeyjum í Rangárvallasýslu gera á grundvelli laga nr. 7 12. jan. 1945 svo fellda ræktunarsamþykkt:

I. KAFLI

Takmark samþykktar og markmið.

1. gr.

Samþykktarsvæðið nær yfir eftirgreind hreppabúnaðarfélög: Búnaðarfélag Austur-Landeyja og Búnaðarfélag Vestur-Landeyja. Félagið nefnist: Ræktunarsamband Landeyja.

2. gr.

75

24. febr.

Ræktunarsambandið tekur að sér á þann hátt, er fyrir er mælt í samþykkt þessari, eftirgreind verkefni á öllum jörðum á samþykktarsvæðinu, að undanskildum þeim, er falla undir ákvæði VI. kafla jarðræktarlaga, nr. 54 4. júlí 1942, um húferlaflutning:

1. Að ræsa fram land til túnræktar, garðræktar, beitiræktar og engjaræktar. Tekur framkvæmd verksins til fullnaðar framræslu á landinu að opnum skurðum, svo og lokræsum, þar sem þess er þörf;
2. að framkvæma jarðvinnslu á tünnum jarða á sambandssvæðinu, sem ekki eru véltæk. Nær það til plægingar, herfingar og jöfnunar landsins;
3. að taka að sér jarðvinnslu til nýræktar túna og garða. Nær það til fullnaðarvinnslu landsins á sama hátt og gert er ráð fyrir í síðustu málsgri. undir lið 2;
4. að framkvæma sléttun engja, svo að þær verði véltækar, hvort heldur það er gert með völtun, vinnslu lands, flóðgarðahleðslu eða öðrum aðferðum eftir fyrirsögn trúnaðarmanns B. Í. Allar framkvæmdir samkvæmt lið 1—4 skulu gerðar eftir fyrirsögn B. Í.

II. KAFLI

Skipun og verksvið framkvæmdastjórnar.

3. gr.

Hvort búnaðarfélag kýs árlega 5 menn í fulltrúaráð fyrir ræktunarsambandið. Fulltrúaráðið kýs ræktunarsambandinu 3 menn í framkvæmdastjórn til eins árs í senn. Stjórnarnefndarmenn má endurkjósa.

4. gr.

Stjórnin skiptir með sér verkum. Formaður boðar til allra funda og stýrir þeim. Ritari sér um bókun fundargerða. Gjaldkeri hefur á hendi reikningshald fyrir allar framkvæmdir, sem gerðar eru á grundvelli samþykktarinnar og annast allar innheimtar og greiðslur eftir ávisun formanns.

5. gr.

Stjórn ræktunarsambandsins annast kaup á nauðsynlegum vélum og verkfærum til skurða- og lokræsagerðar, svo og á jarðvinnsluvélum, en skylt er henni. sbr. 8. gr. laga um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum, að hafa samráð við verkfæranefnd ríkisins um kaup og val á vélum.

6. gr.

Stjórnin sér um kaup á öllu því, er þarf til reksturs og viðhalds þeim vélum og áhöldum, er keypt verða. Henni ber að hafa þau tryggð fyrir fjárhæð, er svarar til verðgildis þessara eigna eins og þær eru á hverjum tíma.

7. gr.

Stjórnin annast um allan rekstur vélanna. Henni ber að gera og undirrita alla verktökusamninga við hina einstöku framkvæmdaaðila á samþykktarsvæðinu og ákveður á hvaða tíma og í hvaða röð verkefni eru tekin, sem unnið skal að.

8. gr.

Stjórnin ræður starfsmenn og ákveður launakjör þeirra. Heimilt er stjórninni að ráða framkvæmdastjóra til eins árs í senn. Getur hún með erindisbréfi falið honum framkvæmdastjórn um daglegan rekstur og umsjón með verkstjórn vinnuflokka.

75

24. febr.

Allir samningar, er stjórnin og framkvæmdastjóri gera fyrir hönd sambands-
svæðisins, samkvæmt samþykktum eða ályktun aðalfunda ársins, eru skuldbindandi
fyrir félagsheildina og hreppabúnaðarfélögin, er að samþykkt standa, án þess það
hafi verið sérstaklega borið undir þá. Stjórn og framkvæmdastjóri hera ábyrgð
gerða sinna fyrir aðalfundi ræktunarsambandsins.

III. KAFLI

Um tilhögun framkvæmda.

10. gr.

Skýlt er stjórnnum hreppabúnaðarfélaganna, hverri á sínu svæði, fyrir
janúarlök ár hvert að skrá verkbeiðnir félagsmanna. Skal þar tilgreint hverjar
jarðabætur óskað er að unnar séu á því ári, svo og verkmagn þeirra. Skýrslum
þessum ber að skila til framkvæmdastjórnar eigi síðar en 1. febr. ár hvert. Skýrslu-
inni fylgi frá verkkaupendum greiðsluskuldbinding hvers fyrir sig og enn fremur
yfirlýsing hreppabúnaðarfélagstjórnar, að það takist á hendur ábyrgð á greiðslu-
um sinna félagsmanna fyrir verk þau, sem hjá þeim verða unnin á því starfsári.

11. gr.

Að fengnum þeim skýrslum, er ræðir í 10. gr., ber framkvæmdastjóra ræktun-
arsambandsins að semja starfs- og rekstursáætlun fyrir yfirstandandi ár. Rísi á-
greiningur innan ræktunarsambandsstjórnar um veigamikil atriði framkvæmda-
áætlunar, ber að leggja hana fyrir aðalfund ræktunarsambandsins til samþykktar.
Framkvæmdastjórn er skýlt að framfylgja samþykktri starfsáætlun eftir því, sem
við verður komið, án þess að valda óhæfilegum aukakostnaði í flutningi véla

12. gr.

Við undirbúning framkvæmdaáætlunar sé þess sérstaklega gætt:

1. Að þær jarðir, sem minnst véltækt land hafa, sitji fyrir vinnu eftir því, sem
við verður komið, án þess að valda óhæfilegum aukakostnaði í tilflutningi véla
og verkfæra;
2. að túnasléttun að öðru jöfnu sé látin sitja fyrir öðrum ræktunarframkvæmd-
um;
3. að land það, er brjóta á til ræktunar, hafi verið ræst fram á fullnægjandi hátt,
að dómi trúnaðarmanns B. Í.;
4. að framræsla biðhafa í stærri stíl komi að jafnaði því aðeins til greina, að
fullnægt hafi verið framræsluverkefnum vegna tún-, garð- og engjaræktar á
þann hátt, að það tefji eigi jarðvinnslu, svo að því marki verði náð, að allur
hefingur verði tekinn á vélferu landi.

IV. KAFLI

Um verðlagsáskvarðanir og greiðslu kostnaðar.

13. gr.

1. Kostnaður við framkvæmdir, er í samþykkt þessari getur, greiðist á eftirgreind-
an hátt: Sameiginleg framræsla fleiri jarða greiðist af þeim, er hags njóta af
framkvæmdum eftir flatarmáli þess lands, er nýtur hags af verkinu. Þó skal
tekið tillit til, ef um einhverja sérstöðu er að ræða. Ef ágreiningur verður um
þessi atriði, skal úr honum skorið með hagnaðarmati tveggja óvilhallra dóm-
kvaddra manna.

2. Framkvæmdir á einstökum jörðum skulu greiðast af verkkaupanda eftir þeim skildaga og á þann hátt, sem fram verður tekið í verklökusamningi. Heimilt er stjórn ræktunarsambandsins að láta greiðslur fara fram eftir áætluðum verktöxtum, meðan verkið stendur yfir ár hvert, en fullnaðargreiðsla sé byggð á tilkostnaðarverði, eins og það verður samkvæmt rekstursreikningi árs hvers. Áætlaðir verktaxtar séu miðaðir við tímaeiningu. **75** 24. febr.

14. gr.

Til reksturskostnaðar telst: Greiðsla vinnulauna, allur kostnaður við flutninga milli vinnustaða, allur reksturskostnaður véla og greiðslur fyrningargjalds af þeim, geymsla og viðhald véla, er stafar af eðlilegu sliti þeirra, vaxtagreiðslur, kostnaður við verkstjórn og stjórnarkostnaður. Heimilt er framkvæmdastjórn að ákveða og leggja á framkvæmdakostnað áhættuþóknun, er nemin allt að 5% af heildarkostnaði hvers árs.

15. gr.

Aðalfundur ræktunarsambandsins getur heimilað framkvæmdastjórn að taka ákveðin verk, sem tilgreind eru í 2. gr. þessarar samþykktar í ákvæðisvinnu, enda sé lögð fyrir aðalfund kostnaðaráætlun og verklýsing af því, sem vinna á.

16. gr.

Heimilt er framkvæmdastjórn á þeim tíma, sem ekki er unnt að vinna að skurðgrefti, lokræsagerð eða jarðvinnslu fyrir samþykktaraðila, að taka að sér verkefni fyrir búendur, hreppsfélög eða aðra aðila á samþykktarsvæðinu eða ríkið, þó að þau falli ekki undir ákvæði 2. gr., ef tryggt er, að það sé hagkvæmt fyrir þessi störf, svo að það brjóti ekki í bága við hagsmuni samþykktaraðila.

17. gr.

Rekstursafgangur af áhættuþóknun, svo og ef ágóði verður af ákvæðisvinnu eða þeim verkum, er um getur í 16. gr., skal leggjast í stofnsjóð ræktunarsambandsins og varið samkvæmt ákvæðum þeim, er um hann gilda, sbr. 18. gr.

V. KAFLI

Fjáröflun og tryggingar.

18. gr.

Ræktunarsambandið myndar stofnsjóð til vélakaupa. Stofnfjárhæð hans má vera alit að 130 þús. krónur.

Stofnfé stofnsjóðs er:

1. Hreppabúnaðarfélagin leggja fram sem óafturkræft framlag að upphæð kr. 16500.00, hvort félag á ræktunarsambandssvæðinu.
2. Hinn hluta stofnfjárins, kr. 33000.00, tekur samþykktarsvæðið að láni, ef með þarf eða aflar fjárins á annan hátt, með tryggingum í eignum ræktunarsambandsins eða öðrum tryggingum þeim, er lánstofnun sú, er lánið veitir, tekur gildar.
3. Auk þess leggjast í stofnsjóð árlega tekjur þær, er inn kunna að koma, samkvæmt ákvæðum 17. gr.

Móti þessu stofnfé kemur framlag framkvæmdasjóðs ríkisins, samkvæmt 9. gr. laga um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum, jafnóðum og það greiðist úr ríkissjóði.

75

24. febr.

Stofnfjárframlag hreppabúnaðarfélaganna greiðist inn til sambandsstjórnar þá er samþykkt þessi hefur öðlazzt gildi.

20. gr.

Komi í ljós, að álití framkvæmdastjórnar, að auka þurfi stofnsjóð, ber henni að gera rökstuddar tillögur um stofnfjárukningu til hreppabúnaðarfélaganna fyrir aðalfund þeirra. Ef meiri hluti fulltrúa á aðalfundi ræktunarsambandsins, að fengnu meiri hluta samþykki í hreppabúnaðarfélögum, ákveða stofnfjárukningu, er hún bindandi fyrir hreppabúnaðarfélögin.

21. gr.

Heimilt er framkvæmdastjórn að taka reksturslán gegn tryggingu í þeim jarðræktarstyrk, er á umbæturnar verður greiddur úr ríkissjóði, samkvæmt ákvæðum II. og V. kafla jarðræktarlaga.

22. gr.

Skylt er samþykktaraðilum að hafa greitt til framkvæmdastjórnar $\frac{3}{4}$ af áætluðu kostnaðarverði, að frádrögnum jarðabótastyrk þeirrar vinnu, er þeir hafa pantað áður en verkið er hafið. Eftirstöðvarnar greiðast með gjalddaga, er verktökusamningur ákveður.

VI. KAFLI

Reikningsskil og endurskoðun.

23. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið og skal reikningsskilum lokið svo tímulega að endurskoðun geti farið fram áður en aðalfundur ræktunarsambandsins er haldinn. Skulu endurskoðendur sannprófa, að reikningum beri saman við bækur framkvæmdastjórnar. Aðalfund skal halda fyrir lok marzmanaðar ár hvert.

24. gr.

Endurskoðendur séu kosnir á aðalfundi ræktunarsambandsins til eins árs í senn. Þeir skulu kynna sér reikningana sem bezt og hafa eftirlit með starfrækslu framkvæmdastjórnar í hvívetna.

25. gr.

Endurskoðaðir reikningar skulu lagðir fram til samþykktar á aðalfundi ræktunarsambandsins. Þar gefur framkvæmdastjóri skýrslu um starfsemina, svo og endurskoðendur, ef tilefni er til þess.

VII. KAFLI

Um breytingar samþykta og hvernig samþykkt verði úr gildi felld.

26. gr.

Tillögur, er fram kunna að koma til breytinga á samþykkt þessari frá einstökum hreppabúnaðarfélögum eða framkvæmdastjórn skulu lagðar fyrir aðalfund ræktunarsambandsins. Samþykki löglegur aðalfundur breytingarnar með að minnsta kosti $\frac{2}{3}$ atkvæðisbærra fulltrúa, skal stjörn sambandsins senda breytingarnar B. Í., er leitar staðfestingar landbúnaðarráðherra á þeim.

27. gr.

Samþykktir þessar má því aðeins nema úr gildi, að rökstutt álit meiri hluta samþykktaraðila liggir fyrir, að tilgangi samþykktar verði ekki náð og lögmætur

aðalfundur ræktunarsambandsins samþykki það með að minnsta kosti $\frac{3}{5}$ atkvæðis- 75
bærra fundarmanna, enda komi samþykki landbúnaðarráðherra til. 24. febr.

28. gr.

Með brot á samþykkt þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

29. gr.

Samþykkt þessi gengur í gildi, er hún hefur verið staðfest af landbúnaðar-
ráðherra.

Samþykkt þessi, sem er sett samkvæmt lögum nr. 7 12. janúar 1945, um jarð-
ræktar og húsagerðarsamþykktir í sveitum, og reglugerð um jarðræktarsamþykktir
frá 20. febrúar 1946, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til
eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 24. febrúar 1947.

Bjarni Ásgeirsson.

Árni G. Eylands.

JARÐRÆKTARSAMÞYKKT

76

fyrir Ræktunarsamband Kjalarnesþings.

24. febr.

Búnaðarfélagin í Kjósarhreppi, Kjalarneshreppi, Mbsfellshreppi, Garða- og
Bessastaðahreppi og Jarðræktarfélag Reykjavíkur, öll í Búnaðarsambandi Kjalarnes-
þings, gera á grundvelli laga nr. 7 12. jan. 1945 svofellda ræktunarsamþykkt:

I. KAFLI

Takmörk samþykktarsvæðis og markmið.

1. gr.

Samþykktarsvæðið nær yfir eftirgreind búnaðarfélög á félagssvæði Búnaðar-
sambands Kjalarnesþings: Búnaðarfélag Kjósarhrepps, Búnaðarfélag Kjalarnes-
hrepps, Búnaðarfélag Mosfellshrepps, Búnaðarfélag Garða- og Bessastaðahrepps og
Jarðræktarfélag Reykjavíkur.

Félagið nefnist: Ræktunarsamband Kjalarnesþings.

2. gr.

Ræktunarsambandið tekur að sér, á þann hátt, sem fyrir er mælt í samþykkt
þessari, eftirgreind verkefni á öllum jörðum á samþykktarsvæðinu, að undanskild-
um þeim, er falla undir ákvæði VI. kafla jarðræktarlaga nr. 54 4. júlí 1942, um
húferlaflutning:

1. Að ræsa fram land til túnræktar, garðræktar, beitiræktar og engjaræktar. Tekur
framkvæmd verksins til fullnaðar framræslu á landinu að opnum skurðum,
svo og lokræsum, þar sem þess er þörf, eins og fyrir verður mælt af trúnaðar-
manni, er Búnaðarfélag Íslands samþykkir til að hafa á hendi undirbúning um
hvernig verkið skuli framkvæmt.
2. Að framkvæma jarðvinnslu á túnnum jarða á samþykktarsvæðinu, sem ekki eru
véltæk. Nær það til plægingar, herfingar og jöfnunar landsins. Hverjar vinnslu-